

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 85 rozporządzenia nr 207/2009 i zasady 94 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Duym/Rada**(Sprawa T-549/17)**

(2017/C 347/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frederik Duym (Ostenda, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji leżącej u podstaw pisma z dnia 7 października 2016 r., która ostatecznie wykluczyła ją z postępowania selekcyjnego na stanowisko kierownika wydziału w DGA 3B Unit NL oraz późniejszej decyzji w sprawie mianowania pani [X] na kierownika niderlandzkojęzycznego wydziału tłumaczeń (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- po drugie, obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia w zakresie, w jakim Rada odmówiła przedstawienia skarżącemu pisemnego i wyrażonego liczbowo uzasadnienia w odniesieniu do niepomysłnego zakończenia postępowania w sprawie mianowania kierownika niderlandzkojęzycznego wydziału tłumaczeń.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ komisja konkursowa nie tylko nie dokonała oceny porównawczej kandydatów na podstawie wyrażonej liczbowo oceny, ale też w aktach sprawy nie figuruje żaden inny dokument tego rodzaju, na przykład komentarz podsumowujący, który wskazywałby, że wśród komisji konkursowej panowała zgoda co do mianowania pani [X] zamiast strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia wewnętrznego ogłoszenia o naborze na stanowisko, ponieważ ocena strony skarżącej dotyczyła także roli politycznej kierownika wydziału tłumaczeń, podczas gdy ogłoszenie o naborze nie wymieniało w ogóle tego elementu a z Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) również nie wynika, by kierownik wydziału tłumaczeń miał pełnić rolę polityczną.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia interesu służby i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ znajomość języka niderlandzkiego nie byłaby poddana testom, mimo że wydział jest wydziałem niderlandzkojęzycznym. W tym względzie strona skarżąca podnosi na podstawie art. 277 TFUE zarzut niezgodności z prawem wewnętrznego ogłoszenia o naborze na stanowisko w świetle art. 7 regulaminu pracowniczego. Ponieważ ogłoszenie to nie wymagało biegłej znajomości języka niderlandzkiego, jest sprzeczne z art. 7 regulaminu pracowniczego. Strona skarżąca wnosi zatem o stwierdzenie niezgodności z prawem tego ogłoszenia *incidenter tantum* w niniejszym postępowaniu. Wreszcie twierdzi, że chociaż inne służby tłumaczeniowe w ramach instytucji mogą poszczycić się kierownikiem wydziału z doskonałą znajomością języka tłumaczenia, to nie będzie tak w przypadku języka niderlandzkiego. Ten ostatni będzie zatem traktowany odmiennie od innych języków, z naruszeniem art. 1 rozporządzenia nr 1/1958, który przyznaje wszystkim językom taką samą powagę.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, a w szczególności naruszenia art. 1d regulaminu pracowniczego z uwagi na dyskryminację ze względu na płeć i język oraz naruszenie zasady proporcjonalności. Strona skarżąca uważa, że ograniczenie języków, którymi można posługiwać się podczas rozmowy z kandydatami do języka angielskiego stanowi wyraźne naruszenie art. 1d regulaminu pracowniczego, ponieważ język angielski jest drugim językiem pani [X], podczas gdy jest on trzecim językiem skarżącego. Ponadto jego doświadczenie w zakresie kierownictwa byłoby znacznie wyższe od doświadczenia pani [X], a tym samym nie można wykluczyć dyskryminacji ze względu na płeć, ponieważ z innych elementów akt sprawy wynika, że w ramach selekcji wewnętrznej Rada wykazuje tendencję wyboru kobiet w celu wyrównywania mianowania mężczyzn w postępowaniu otwartym. Wreszcie strona skarżąca uważa, że dokonano irracjonalnego wyboru w zakresie, w jakim przyznano przewagę i uprzywilejowane traktowanie jednemu językowi, naruszając w ten sposób zasadę proporcjonalności.

**Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – Staropilsen/EUIPO – Pivovary Staropramen
(STAROPILSEN; STAROPLZEN)**

(Sprawa T-556/17)

(2017/C 347/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Staropilsen s. r. o. (Pilzno, Republika Czeska) (przedstawiciel: A. Kodrasová)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dруга strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praga, Republika Czeska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STAROPILSEN; STAROPLZEN” – unijny znak towarowy nr 9 034 893

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2017 r. w sprawie R 236/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Abdulkarim/Rada

(Sprawa T-559/17)

(2017/C 347/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: adwokaci J.P. Buyle i L. Cloquet)